

Hồi 73

Nộ Kiếm Phi Hành

Vầng nguyệt chéch dần về hướng tây.
Chừng đã sang giữa canh tư.

Trên sườn dốc ở tả ngạn Ung Sầu Giản sâu trăm trượng, cuộc đấu càng lúc càng thêm quyết liệt.

Năm vị chưởng môn nhân trong Cửu đại môn phái, cả danh vọng và võ công đều nức tiếng khắp giang hồ, thế mà đấu với năm tên thuộc hạ của Cửu U Giáo Chủ không hề chiếm được thượng phong chỉ giữ thành bình thủ!

Kỳ lạ nhất là lão nhân gầy bé.

Lão vẫn nhất mực gọi đối thủ của mình là tặc đảng Cửu U Môn, chúng tổ người này cũng được Cửu U Giáo Chủ mời đến dự Mạnh Lan Thắng Hội, mà hiện giờ ai cũng biết mưu đồ thâm độc của Cửu U Giáo Chủ là tiêu diệt võ lâm.

Vậy mà lão lại là trợ lực lợi hại nhất của Cửu U Môn đối địch với ngũ đại chưởng môn nhân!

Trực tiếp giao chiến với lão là Huyền Thanh Chân Nhân và Thái Bạch Thần Ông phải kinh hồn táng đờm trước thần công cái thế và võ học ảo diệu của lão.

Bốn tên hắc y nhân đấu với ba người Thiên Nhất Đại Sư, Hạo Đầu Thượng Nhân và Tùng Linh Đạo Trưởng, tuy không giành được thắng thế nhưng vẫn chưa lạc vào hạ phong.

Chỉ có Thiệu Lâm Bát Đại Hộ Pháp bị điểm huyết đạo vẫn nằm bất tỉnh là không tham gia cuộc chiến.

May Thiên Nhất Đại Sư và Thiết Quả Tiên đã nhanh tay khống chế được tám tên đệ tử phái Thiệu Lâm đã bị mê thất thần trí này.

Nếu không, để chúng tham gia vào cuộc đấu liên thủ với bốn tên hắc y nhân thì hậu quả thế nào không khó tưởng tượng.

Trên bờ vực sâu trăm trượng, chỉ thấy kinh phong kiếm khí vù vù át cả tiếng thác chảy âm âm bên dưới.

Quả là một cuộc ác đấu hiểm nghe hiểm thấy trên võ lâm, nếu truyền ra tất làm chấn động cả thiên hạ!

Nói như vậy không sai, bởi vì đã từng bao giờ cả năm vị chưởng môn nhân của Cửu Đại Môn phái liên hợp xuất thủ đối địch, đó là chưa kể đến vị Thiết Quả Tiên cũng nằm trong số này vừa truy theo một tên thuộc hạ của Cửu U Môn.

Đừng nói được tham gia vào cuộc đấu mà ngay cả việc chứng kiến ngũ đại chưởng môn nhân liên thủ đối địch cũng đã là một vinh hạnh lớn rồi!

Kiểm khí đao quang rợp mắt, trượng ảnh tiền ảnh trùng trùng, tiếng hô xung sát, tiếng kinh khí như triều cường bão lốc tạo thành một cảnh tượng cực kỳ bi tráng và ngoạn mục.

Cửu U Môn đã lộ rõ dã tâm tiêu diệt quần hùng, bá chủ thiên hạ, nay mới biết thực lực của giáo phái này chẳng phải tầm thường!

Chính lúc cuộc ác đấu còn bất phân thắng bại thì từ phía bên kia cầu chột thấy ánh hồng sáng rực.

Các đối thủ tuy vẫn không dừng tay nhưng vẫn liếc mắt nhìn.

Nguyên từ phía hữu ngạn Ung Sầu Giản xuất hiện mười mấy ngọn hồng đăng.

Trên giang hồ chẳng mấy người không biết đó là biểu trưng của Hồng Đăng Phu Nhân Phó Giáo Chủ Huyền Nữ Giáo.

Nhưng khi mười mấy ngọn hồng đăng mới tiến lên cầu thì đã có một nhân ảnh màu lam lướt nhanh sang bên này như tia chớp.

Hầu như không ai kịp nhận ra người đó vượt qua cầu như thế nào, thì đã thấy bóng áo lam đáp xuống ngay giữa lão nhân gầy bé đang đấu với hai vị chưởng môn Huyền Thanh Chân Nhân và Thái Bạch Thần Ông.

Chân vừa chạm đất, người đó đã kêu lên:

- Lão bá! Hai vị đạo trưởng! Xin dừng tay!

Cả năm vị chưởng môn nhân đều nhận ra lam bào khách chính là thiếu niên xuất chúng Mai Quân Bích!

Huyền Thanh Chân Nhân nhìn chàng, ngập ngừng chốc lát rồi thu kiếm bước lùi lại.

Lão nhân gầy bé trừng mắt quát:

- Tiểu tử! Bất luận ngươi là ai cũng nếm của lão phu một chuồng!

Dứt lời vung chuồng đánh ra.

Thái Bạch Thấy Ông vốn xung khắc với Mai Quân Bích đã lâu, đâu chịu nghe lời chàng hừ chiến?

Trái lại, lão còn rít lên:

- Tiểu tử họ Mai kia! Cút đi!

Đồng thời vung trường kiếm xuất một chiêu Vân Hoành Tàn Lĩnh đâm tới ngực chàng như ánh chớp!

Nguyên Mai Quân Bích đã nhận ra lão nhân gầy bé chính là Tôn Tồn Nhân, bằng hữu của phụ thân và cũng là ân nhân của mình.

Chàng nghĩ rằng do song phương không biết nhau nên nhận lầm mà xuất thủ, vì thế vượt sang trước Hồng Đăng Phu Nhân để can ngăn.

Đâu ngờ chân chưa kịp đứng vững, vừa mở miệng đã bị cả hai cùng nhắm vào mình mà xuất thủ như vậy?

Điều trớ trêu là chẳng những Tôn Tồn Nhân không nhận ra chàng mà ngay đến lão chuồng môn phái Hoa Sơn, mấy ngày qua chàng đã cố sức xóa bỏ hiềm khích vẫn khăng khăng giữ lòng thù hận, thừa cơ định giết chàng!

Mai Quân Bích biết rất rõ võ công của Tôn Tồn Nhân.

Hai mươi năm trước, uy danh của vị này đã làm chấn động giang hồ, không kém gì đệ nhất ma nữ Cửu Thiên Huyền Nữ mà thiên hạ võ lâm ai nghe danh cũng phải kinh hồn táng đởm.

Thêm nữa, mười bảy năm nay lão tự giam thân trong thạch động, khổ luyện võ học thăng thừa ký tải trong Thanh Liên Chân Kinh nên võ công có thể coi là thiên hạ không tìm ra đối thủ.

Mặc dù hiện tại Mai Quân Bích được tới hai kỳ duyên, nhưng võ học từ Thanh Liên Chân Kinh là được Tôn Tồn Nhân trao, chàng không dám tự tin thắng được Tôn bá bá.

Nếu người đã có võ công cái thế như Tôn Tồn Nhân mà thật bị Cửu U Môn làm mê thất bổn tính, trở thành nanh vuốt của chúng thì Mạnh Lan Thắng Hội sắp tới sẽ đáng sợ biết chừng nào!

Những ý nghĩ đó vụt xuất hiện trong đầu Mai Quân Bích như ánh chớp.

Mặt khác, chàng cảm giận nghĩ thầm:

- Còn phía Bạch lão thất phu nữa, trong mọi hoàn cảnh đều thừa cơ hạ độc thủ với mình... Đã bao phen mình cố nín nhịn để cộng đồng đối phó với cường địch chung là Cửu U Môn và Thiên Lý Giáo, thế mà hắn chẳng biết tốt xấu là gì, mình càng nhịn hắn càng lấn tới. Đối với người khác, bị một lúc hại đại cao thủ bất ngờ tấn công thì đâu còn mạng?

Hôm nay nếu không cho lão thất phu đó một bài học nhớ đời thì hắn cứ tưởng mình sợ hắn mà gây phiền phức mãi!

Vừa lúc đó thì một chuông một kiếm cũng vừa đánh tới nơi.

Ý đã quyết, Mai Quân Bích lách mình sang trái tránh chuông của Tôn Tôn Nhân, vận Ban nhược thần công vào song chuông, hú dài một tiếng, tả thủ lôi ấn, hữu thủ kiếm quyết đánh thẳng vào đường kiếm của Thái Bạch Thần Ông.

Đó chính là kỳ chiêu Đại Lôi Âm Chuông trong pho thần công Phật môn tối thượng Đại Thừa Phục Ma Pháp Tạng.

Từ khi xuất đạo tới nay, Mai Quân Bích có vài lần sử chiêu Tiểu lôi âm chuông đối địch, còn Đại lôi âm chuông thì đây là lần đầu tiên chàng dùng tới.

Thần hiệu lập tức nảy sinh.

Chỉ nghe Uỳnh một tiếng như sấm rền, từ thanh kiếm của Thái Bạch Thần Ông tóe lên muôn vàn đốm lửa.

Thân hình to lớn của lão bị bức lùi năm sáu bước, phải cố lắm mới khỏi ngã, sắc mặt tái nhợt, hai khố môi rỉ máu.

Cúi xuống nhìn, thấy thanh kiếm trên tay mình quắn lại thành mấy khúc như một thứ đồ chơi, trông rất thảm hại!

Trong hiện trường đều là đại cao thủ, tất cả đều bị tiếng nổ kinh thiên động địa làm cho thất đảm cùng thu chiêu nhìn sang.

Không ai nhìn rõ Mai Quân Bích dùng binh khí và chiêu thức gì đánh bại chuông môn nhân phái Hoa Sơn, chỉ thấy chàng vẫn đứng nguyên vị như chưa hề xuất thủ.

Thái Bạch Thần Ông trấn tĩnh lại dần, rút thanh kiếm đi, đưa tay chùi máu rỉ ra hai bên mép, bộ mặt biến đi trông hết sức khó coi.

Một lúc sau, lão hướng sang bọn Thiên Nhất Đại Sư và Huyền Thanh Chân Nhân chấp tay nói:

- Các vị chưong môn nhân, huynh đệ tài nghệ kém người. Trước mắt Mạnh Lan Thắng Hội của yêu đảng Cửu U Môn tổ chức, huynh đệ có tham dự hay không cũng chẳng còn quan trọng nữa. Phái Hoa Sơn nếu không rửa được nỗi nhục hôm nay quyết không xuất hiện trước võ lâm đồng đạo. Huynh đệ xin cáo từ!

Tới đó quay sang Mai Quân Bích nghiêng răng quát:

- Tên họ Mai kia! Ba năm sau lão phu sẽ tìm ngươi tính sổ!

Mai Quân Bích vẫn còn chưa hết giận, nay thấy đối phương cố chấp như vậy càng thêm chướng mắt, quát trả lại:

- Lão thất phu! Thiếu gia tưởng ngươi là một chưong môn nhân trong cửu đại môn phái tất tài đức song toàn, nhất là có nhãn quan hơn người và lượng bao dung. Đã mấy lần thiếu gia vì chuyện hiểu lầm giữa hai nhà mà cố sức nín nhịn nhưng ngươi càng lấn tới. Nếu không cải đổi khó lượng hẹp hòi đó thì dù có ba mươi năm sau, tìm Mai Quân Bích ta cũng có ích gì?

Thái Bạch Thần Ông giận đến nổi người run lên nhưng không nói được câu gì, đột nhiên lao vào rừng mất bóng.

Từ khi Mai Quân Bích xuất hiện, kể ra thì dài nhưng thực ra chỉ một chiều giao thủ và vài ba câu nói.

Trừ Tùng Linh Đạo Trưởng vẫn giữ thái độ thiên lệch đối địch với Mai Quân Bích ra, còn ba vị Thiên Nhất Đại Sư, Huyền Thanh Chân Nhân thấy song phương đều đi tới chỗ cực đoan, nhất là Thái Bạch Thần Ông, định lên tiếng ngăn cản nhưng không kịp nữa.

Mai Quân Bích không để ý đến họ, hướng sang Tôn Tồn Nhân hỏi:

- Lão bá không nhận ra tiểu đệ ư?

Tôn Tồn Nhân hấp háy mắt nhìn Mai Quân Bích một lúc với vẻ hiếu kỳ, không trả lời chàng lại nói:

- Tiểu tử! Ngươi vừa thi triển Đại Lôi Âm Chưởng là tuyệt học của Phật môn, thân thủ quả là phi phạm. Chỉ tiếc rằng đầu thân vào yêu đảng Cửu U Môn...

Câu đó làm nảy sinh trong chúng nhân những phản ứng trái ngược nhau.

Trước nhất, mấy tiếng Đại Lôi Âm Chưởng khiến cho hết thảy những cao thủ trong hiện trường đều chấn động.

Vừa rồi không ai kịp thấy chàng xuất thủ thế nào mà đánh bại Thái Bạch Thần Ông, hóa ra đó là Đại Lôi Âm Chưởng!

Bốn vị chuởng môn nhân trong Cửu đại môn phái đều là nhân vật kiến đa thức quảng, đặc biệt Đại lôi âm chuởng và Đại Thừa Phục Ma Pháp Tạng là võ học đệ nhất thiên hạ?

Nay nghe Tôn Tồn Nhân nói vậy, ai nấy đều chấn động tâm thần!

Làm sao thiếu niên thư sinh còn ít tuổi như vậy đã có thân hoài tuyệt học cái thể quảng kim đó?

Y thuộc môn phái nào, sư môn sư thừa là ai?

Thứ hai, lão nhân gầy guộc đó cứ nhất nhất gọi họ là yêu đảng Cửu U Môn, chúng tổ lão không phải là người của chúng.

Như vậy lão cũng như họ, được Cửu U Giáo Chủ mời đến tham dự Mạnh Lan Thắng Hội để tiêu diệt.

Nhưng vì sao lão lại liên thủ với người của Cửu U Giáo Chủ ra sức ngăn cản và chống lại họ?

Chỉ có một cách giải thích duy nhất là lão bị tặc đảng Cửu U Môn ám toán làm mê thất thần trí như Thiếu Lâm Bát Đại Hộ Pháp và Lam Bào Tứ Kiếm của phái Võ Dương.

Một người có võ công cái thể như lão nhân này mà cũng bị Cửu U Môn khống chế và lợi dụng thì thể lực của chúng quả thật là đáng sợ!

Ngoài hàng trăm cao thủ của Cửu đại môn phái bị bắt, Cửu U Môn còn khống chế và lợi dụng được bao nhiêu người như lão nhân này nữa?

Mai Quân Bích cũng đoán được ngay tình hình.

Đối với chàng thì việc Tôn Tồn Nhân bị mê thất thần trí trở thành nanh vuốt của Cửu U Môn lại càng trở nên nghiêm trọng.

Chàng liền tiến thêm một bước nữa, khẩn thiết nói:

- Lão bá! Tiểu diệt là Mai Quân Bích đây mà! Xin lão nhân gia hãy bình tâm cố nhớ lại xem...

Tôn Tồn Nhân ngơ ngác hỏi:

- Mai Quân Bích?

Lão nhú mày như cố nhớ xem, lại hỏi tiếp:

- Ai là Mai Quân Bích? Người...

Bấy giờ hai sư đồ của Nhất Chương Kinh Thiên Thạch Thắng Thiên, Hồng Đăng Phu Nhân và mười mấy tên thuộc hạ cùng bọn Lục Thiệu Tam Kiều, thư muội Thôi Mẫn, Thượng Quan Yến và hai tên thư đồng Cầm Nhi, Kiếm Nhi cũng đã tới hiện trường.

Hồng Đăng Phu Nhân bước tới trước mặt Tôn Tồn Nhân, nhã nhặn nói:

- Tôn lão anh hùng sao lại mau quên thế? Đây là vị Mai Quân Bích, lão anh hùng đã coi như nữ tể mà?

Nghe tới đó, Mai Quân Bích đỏ mặt lên.

Hồng Đăng Phu Nhân cười nói tiếp:

- Còn vị lệnh ái Tôn Tương Liên đâu? Đã tìm được chưa?

Câu hỏi của Hồng Đăng Phu Nhân lập tức có tác dụng!

Tôn Tồn Nhân trầm ngâm một lúc rồi mở to mắt hỏi:

- Tương Liên! Nó... ở đâu vậy? Các người có biết không?

Mai Quân Bích thấy vị bá bá đã bị mê thất thần trí nhưng nghe nhắc đến nhi nữ chùng như có khôi phục lại được một phần ký ức.

Dù sao đó đã là triệu chứng đáng mừng, còn có thể hy vọng giải cứu.

Chàng định tiếp tục gọi cho Tôn Tồn Nhân nhớ lại thêm thì đột nhiên từ trong rừng lại vang lên tiếng rú ma quái.

Bốn tên hắc y nhân trùm mặt, thuộc hạ của Cửu U Môn sau khi thấy Mai Quân Bích dùng một chiêu Đại Lôi Âm Chương đánh bại Thái Bạch Thần Ông dùng tay ngưng chiến, chùng như bị tiếng hú làm kích động thét lên như phát khùng đâm bổ vào Hồng Đăng Phu Nhân và bốn vị chương môn nhân.

Kể cả Tôn Tồn Nhân cũng có phản ứng tương tự, quát to một tiếng xuất thủ nhằm Mai Quân Bích tấn công.

Rõ ràng người bí mật ẩn trong rừng phát ra tiếng hú là một cao thủ nào đó trong Cửu U Môn không chế và chỉ huy những người này.

Không chùng chẳng riêng gì Tôn Tồn Nhân mà bốn tên hắc y nhân kia cũng trúng phải Cấu Hồn Quỷ Nhãn rồi sau đó bị chúng cho uống thuốc Mê Hồn Dược làm mê thất thần trí, làm theo hiệu lệnh của người phát ra tiếng hú.

Không những Mai Quân Bích mà cả Hồng Đăng Phu Nhân và bốn vị chương môn nhân cũng hiểu ra điều đó.

Hồng Đăng Phu Nhân rút kiếm khỏi bao, cùng bọn Thiên Nhất Đại Sư giao chiến với bốn tên hắc y nhân.

Mai Quân Bích tránh một chiêu của Tôn Tồn Nhân đánh vào mình, cất giọng khẩn thiết nói:

- Lão bá! Hãy tĩnh tâm mà nghĩ lại đi...

Tôn Tồn Nhân quát lên:

- Cái gì?

Mai Quân Bích vẫn ôn tồn:

- Lão bá bị bọn yêu nhân của Cửu U Môn dùng độc dược làm mê thất thần trí...

Chính lúc đó thì một tên hắc y nhân bổ tới phía chàng.

Mai Quân Bích đang lo lắng về tình cảnh của Tôn Tồn Nhân nên không muốn phân thân, liền vận Ban Nhược Thần Công đánh ra một chưởng.

Tên này không kịp tránh kêu lên một tiếng, thanh Kim đao trong tay bị bắn vút lên không, người bị đánh bật lại.

- A Di Đà Phật!

Thiên Nhất Đại Sư đọc một câu Phật hiệu, thừa cơ điểm một chỉ vào yếu huyệt tên hắc y nhân làm hắn ngã xuống.

Huyền Thanh Chân Nhân vung kiếm đối địch với tên hắc y sử Cửu Tiết Tiên, một kiếm một tiên đấu nhau kịch liệt.

Còn bảo chủ Bàn Thạch Bảo Thạch Thắng Thiên giao chiến với tên hắc y nhân không dùng binh khí, cả hai dùng quyền cước chỉ chưởng giao đấu cũng không kém phần khốc liệt, kinh phong nổi lên vù vù như dông bão.

Còn Hồng Đăng Phu Nhân đấu với tên dùng chiết phiến, trông bà ta khí định thần nhàn, hiển nhiên đang chiếm thượng phong.

Bốn tên hắc y nhân thì một tên đã bị điểm huyệt đạo, tên dùng chiết phiến đang kém thế trước Hồng Đăng Phu Nhân, hai tên còn lại tuy vẫn còn giữ được bình thủ với hai vị chưởng môn nhân nhưng tinh thần đã nao núng, thế và lực đều kém, xem ra chẳng duy trì được lâu.

Thiên Nhất Đại Sư, Hạo Đầu Thượng Nhân và mấy vị cô nương, hai tên thư đồng khoanh tay đứng ngoài quan chiến.

Chỉ riêng Mai Quân Bích đấu với Tôn Tồn Nhân chỉ dùng thân pháp tránh chiêu mà không hoàn thủ.

Vừa tránh, chàng vừa nghĩ cách cứu lão bá.

Nhờ có Ban Nhược Thần Công hộ thân, chàng có thể ứng phó một cách ung dung. Nhưng Tôn bá phụ trúng phải mê dược của tặc nhân Cửu U Môn, mê thất thần trí, giống như trong trạng thái điên cuồng xuất thủ vô cùng hung mãnh.

Cho dù Mai Quân Bích không hoàn thủ thì Tôn Tồn Nhân cứ đấu với cường độ thế này đến khi kiệt lực bị độc chất phát tác cũng rất nguy hiểm.

- o O o -